

ΠΑΡΙΑΝΑ

Ιστορία
λαογραφία
της Πάρου και

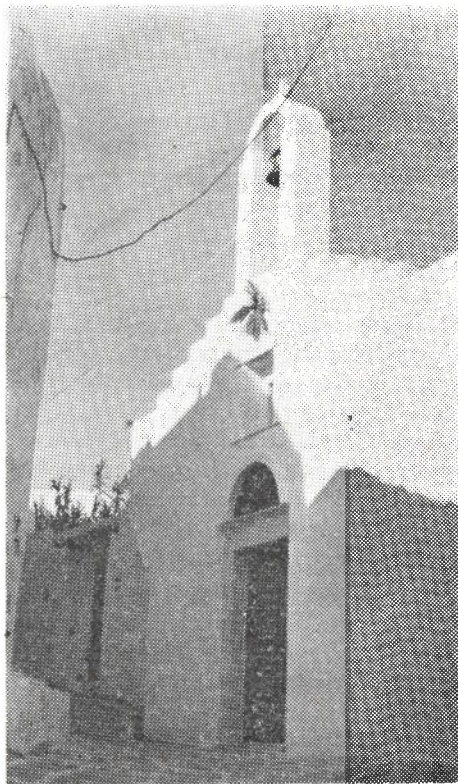
ἀρχαιολογία
Γράμματα Τέχνη
Ἀντιπάρου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Γιάννη Ψυχάρη: Τῆς Πάρου μου ἡ νοστιμιὰ (ταξιδιωτικό).
- Νικ. Χρ. Ἀλιπράντη: Σκέψεις καὶ ἰδέες: Λησμονημένες ἀξίες.
- Νικ. Χρ. Ἀλιπράντη: Ἡ Πάρου πενθεὶ τὴν κοίμησιν τοῦ πατρὸς Φιλothέου (μελέτη).
- Νικ. Χρ. Ἀλιπράντη: Ἀνέκδοτα παριανὰ ἔγγραφα τῆς Τουρκοκρατίας (συνέχεια).
- Μόσχου Κεφάλα: Στὰ ἔγκατα τῆς θαλάσσης (ποίημα).
- Γεωργίου Κ. Ζωγράφου: Γεώργιος Μιλτ. Χανιώτης (λησμονημένες ἀξίες).
- Σίμου Συμεωνίδου: Δυὸ ἀναφορὰς τῶν Παριανῶν γιὰ τὸν καθολικὸ ἀρχιεπίσκοπο Βαρθολομαῖο Πόλλα.
- Βενιζέλου Ραγκούση: Λευκανὸ προικοσύμφωνο τοῦ 1721.
- Νικ. Χρ. Ἀλιπράντη: Ὁ ποιητὴς Μπάμπης Ἀγιάσης.
- Μπάμπη Ἀγιάση: Τρία ποιήματα.
- Χριστοφ. Μπουοντελμόντι: Βιβλίον τῶν νήσων τοῦ Ἀρχιελάγου (περιηγήσεις στὸν παριανὸ χῶρον).
- ΧΡΟΝΙΚΑ: Ἐπικαιρότητες (Ἀνασκαφὴ Κουκουναριῶν, Ἡ 150ετηρὶδα τῆς Ἁγίας Τριάδος Λευκῶν, ὁ νέος Ἡγούμενος τῆς Λογγοβάραδας Τουριστικὰ βραβεῖα, τὰ νομίσματα τῆς Ἐταιρείας Μαρμάρων Πάρου κ.ἄ.) — Ἐπετεῖοι (Μοναχὸς Μᾶρκος Χανιώτης) — Ἐικαστικά — Τὰ βιβλία — Συγχαρητήρια κλπ.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΧΡ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ

Ἡ ΛΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

ΜΑΡΠΗΣΣΑ. Ὁ γραφικὸς ναὸς τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, ποὺ ἀναστήλωσε ἡ πίστις τῶν Μαρπηρσαίων στὴ θαυματουργὴ ἁγία μὲ πρωτεργάτη τὸν «καλὸν ποιμένα» τους, ἱερέα π. Γεώργιο Στάμενα.

(Βλ. σχετικὰ στὴ σελ. 135)

 Τοῦ, Κραίου, ἡ σωτηρία, κὶ ἔσθι τοῦ λα =

 οἰοῦσθαι ἡ ἀλλογία σου. ::

ΔΥΟ ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΑΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟ ΠΟΛΛΑ ΚΑΘΟΛΙΚΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ

Α' Εἰσαγωγικά

Ὁ παλαιὸς φίλος καὶ ἱστορικὸς ἔρευνη-
 τὴς τῆς ἰδιαίτερης πατρίδας τοῦ Σίφνου
 κ. Σίμος Μιχ. Συμεωνίδης, ἄλλοτε συνερ-
 γάτης Κυκλαδικῶν ἐφημερίδων καὶ πε-
 ριοδικῶν καὶ ὁ ἴδιος διευθυντὴς τοῦ περιο-
 δικοῦ «Κυκλαδικὴ Ἐπιθεώρησης» καὶ συγ-
 γραφέας τῶν βιβλίων «Ἡ Κυρία Βρυσα-
 νή» (ἱστορία τῆς μονῆς Βρύσεως Σίφνου)
 καὶ «Τὰ γράμματα στὸ νησί τῆς Σίφνου»,
 εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ στείλει γιὰ τὰ «Πα-
 ριανὰ» ἀπὸ τὴν Κέρκυρα, ὅπου θρίσκειται
 λόγω ἐπαγγέλματος (εἶναι διευθυντὴς τῆς
 Ἱπηρεσίας τῶν Ἐντελλομένων Ἐξέδων
 τῆς Νομαρχίας Κερκύρας), δυὸ ἀνέκδοτα
 ἔγγραφα πού ἦρχε στὸ Βατικανό. Ἀφο-
 ροῦν τὸν καθολικὸ ἀρχιεπίσκοπο Βαρθολο-
 μαῖο Πόλλα, πού ἔδρασε τὸν 17ο αἰώνα
 στὸν χῶρο τῶν Κυκλάδων (ἦταν Συρια-
 νός, εἶχε διατελέσει δικάριος (τοποτηρη-
 τὴς) Σίφνου καὶ ὡς ἀρχιεπίσκοπος Παρο-
 ναξίας ἔμενε στὴ Νάξο καὶ ἐπισκεπτόταν
 τακτικὰ τὴν Πάρο). Ἀπὸ τίς δυὸ ἀναφο-
 ρές ἡ πρώτη γράφεται ἀπ' τοὺς ὀρθόδοξους
 ἱερεῖς καὶ προεστούς τῆς Πάρου καὶ ἡ δεύ-
 τερη ἀπ' τοὺς καθολικοὺς τοῦ νησιοῦ. Καὶ
 οἱ δυὸ, γραμμένες τὸν Μάιο 1671, ἐξαίρου
 τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀρχιεπισκόπου,
 τὴν ἐνάρετη καὶ ὑποδειγματικὴ ζωὴ του
 καὶ ἐπισημαίνουν τὴν ἀγάπη καὶ ἐμπιστο-
 σύνη πού ἔτρεφαν σ' αὐτὸν ὅλοι οἱ Πα-
 ριανοὶ καὶ τῶν δυὸ δογημάτων. Ἡ αἰτία πού
 γράφτηκαν καὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὴ Σύνα-

ξη τῶν Καρδινάλιων γιὰ τὴ διάδοση τῆς
 πίστεως, στὴ Ρώμη (PROPAGANDA,
 FIDE) ἦταν ὅτι ὁ Βαρθολομαῖος Πόλλα εἶ-
 χε διαβληθῆ ἀπὸ τοὺς Ναξιῶτες στὴν Ἄ-
 γία Ἐδρα νὰ κάποια ἐνέργειά του, στὰ
 τέλος τοῦ Τουρκοκρατικοῦ πολέμου (1669),
 πού δὲν ἄρρεσε στοὺς ἄρχοντες τοῦ Κάστρου
 τῆς Νάξου.

Γιὰ τὸν Πόλλα μᾶς δίδει πληροφορίες
 τὸ βιβλίο «Ἱστορικὰ σημεῖωματα ἐκ τοῦ
 βιβλίου τῶν ἐν Νάξῳ Καπουκίνων, ἔτεσι
 1649 - 1753, Ἑρμούπολις 1922» πού εἶχε
 ἐκδώσει ὁ Περικλῆς Ζερλέντης. Καὶ ὁ
 ἱστορικὸς ὁδηγὸς τῶν ἀδελφῶν Θεολόγου
 καὶ Νίκου Χρ. Ἀλιπράντη «Πάρος καὶ
 Ἀντίπαρος» (6' ἐκδοση, 1968), γράφει
 στὴ σελ. 54: «Μετὰ δυὸ χρόνια (1669)|
 ἐπισκέπτεται τὸ νησί ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν
 καθολικῶν Βαρθολομαῖος Πόλλα, Συρια-
 νός, προερχόμενος ἀπὸ τὴ Ρώμη. Ὁ ἴδιος
 ξαναεπισκέπτεται τὴ Πάρο, ἴσως γιὰ πολ-
 λοστὴ φορά, τὸ 1678, ὅπου τοῦ γίνεται ἐν-
 θουσιώδης ὑποδοχὴ στὸ λιμάνι τῆς Ναού-
 σης» (βλ. καὶ τὴ γ' ἐκδ. τῆς «Πάρου καὶ
 Ἀντιπάρου» σελ. 66). Ἀξίζει νὰ σημειω-
 θῆ ὅτι ὁ καθολικὸς ἀρχιεπίσκοπος χορο-
 στατοῦσε, ὅταν ἔφθανε στὴ Νάουσα, στὸ
 ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὁ ὁποῖος ἦδη
 ἀπὸ τὸ 1610 ἀνῆκε στοὺς καθολικοὺς, τοῦ
 τάγματος τῶν Καπουκίνων (Ἀποστ. Βα-
 καλοπούλου, Ἱστορία τοῦ Νέου Ἑλληνι-
 σμοῦ Γ', σελ. 414). Γράφει σχετικὰ, τὸ
 βιβλίο τῶν Καπουκίνων, πού ἀναφέραμε :

«1678... άφίκετο μετά δύο ώρας εις "Αγουσαν (Νάουσα) και κατώκησε εν τῷ μοναστηρίῳ ἡμῶν (τὸν σημερινὸν "Αγιο "Αθανάσιον, στὴν εἴσοδον τοῦ χωριοῦ), τὴν ἐσπέραν ἐνεδύθη τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν και ἐκ τοῦ μοναστηρίου άφίκετο εις τὸν ναὸν τοῦ "Αγίου Γεωργίου... πάντες οἱ "Ελληνες (ὀρθόδοξοι) ἐτίμησαν αὐτὸν και ὁ οἰκονόμος "Αούσης μετὰ πάντων τῶν παπάδων προσήλθον και ἐχαιρέτισαν και

Ὁ καθολικὸς ναὸς τοῦ "Αγίου Γεωργίου στὴ Νάουσα. Συνδεδεμένος μετὰ τὶς ἱστορικὲς τύχες τῆς Πάρου τοῦ 17ου και 18 αἰ. και τὶς σχέσεις Ὀρθοδόξων και καθολικῶν τοῦ νησιοῦ ἔχει, δυστυχῶς, ἐγκαταλειφθῆ και ἤδη βαδίζει πρὸς τὴν ὀλοκληρωτικὴν ἐρείπωσὴ του... (ἀπὸ σχέδιο τοῦ Παν. Μαθιοπούλου).

συνώδευσαν εις τὸν ναὸν τοῦ "Αγίου Γεωργίου». Στὸ δάπεδόν του ὑπάρχουν τρεῖς τάφοι «τῶν ἱποποτῶν τοῦ τελευταίου Φράγκου θαρωνοῦ Σαγγρέδου στολισμένοι μετὰ ὠραία σκαλιστὰ κοσμήματα και παγοπλῆεις τῆς φράγκικης ἀρματοωσιᾶς» (Παν. Μαθιοπούλου, Πάρος, 1963, σελ. 35).

Τὸ πρῶτον ἐγγράφον εἶναι κόπια (ἀντίγραφο) και στὴ δημοσίευσή του διατηρεῖται ἡ ὀρθογραφία και ἡ σύνταξη μετὰ τὴν τραγελαφικὴ ὀψη ποῦ παρουσιάζουν συνήθως τὰ ἐγγράφα τῆς Τουρκοκρατίας, ἐπει-

δὴ οἱ συντάκτες τους, νοτάριοι (συμβολαιογράφοι) ἢ ἱερεῖς ἢ ἀπλοὶ ἄνθρωποι δὲν ἤξεραν πολλὰ γράμματα και ἔγραφαν ὀπως μιλοῦσαν.

Μετὰ τὴ δημοσίευσή τῶν δύο ἀναφορῶν πρὸς τὴν PROPAGANDA FIDE, διαφωτίζεται μετὰ πτυχὴ τῆς ἱστορίας τῆς Πάρου τοῦ 1671, δηλαδὴ σὲ ποιά κατάσταση ἔρισκονταν οἱ σχέσεις ὀρθοδόξων και καθολικῶν τῆς Πάρου τὸν 17ο αἰώνα. Ἀκόμα ἔρχονται στὸ φῶς ἀγνωστα ὀνόματα κληρικῶν και λαϊκῶν, ἐπίθετα ποῦ δὲν ἀκούονται πιά σήμερον στὴν Πάρον καθὼς και ὀφίκια (ἀξιώματα) ἱερέων τοῦ νησιοῦ.

Γιὰ τὶς σνέσεις καθολικῶν και ὀρθοδόξων στὴν Πάρον τὸν 17ο και 18ο αἰώνα βλ. Ἄποστ. Βακαλοπούλου, Ἱστορία τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ Β', 2η ἔκδ. 1976, σελ. 145, 147 - 149, 314 - 315 — Γ', 1968, σελ. 236, 287, 404 - 406, 414, 502 - 503 και Δ', 1973, σελ. 121, 132 - 137, 414, 446, ὅπου και σχετικὴ βιβλιογραφία.

ΝΙΚ. ΧΡ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ

Β' Οἱ δύο ἀναφορὲς

1.

Κόπια

Αἰδεσιμώτατοι και ἐξοχότατοι κύριοι κύριοι καρδινάλιοι τῆς ἀγιωτάτης συνάξεως

"Εργον πολλὰ θεάρεστον και στόν κόσμον ὄλον τετιμημένον εἶναι ὅτι ὅποιος ἐργάζεται ἀρεστικά και ἀξία ἀγγαλά και ἔμπροσθεν εις τὸν Θεὸν νὰ ἔχει τὸν μιστόν ὅπου ὁ Χριστὸς μας παραγγέλει στὸ εὐαγγέλιον. Μὰ ἀκόμη και ἔμπροσθεν εις τοὺς ἀνθρώπους νὰ εἶναι δι' αὐταίτιος γνωρισμένος και ψηφισμένος. ὅθεν λοιπὸν ἔστοντας και ὁ πανκρωτότατος κύριος Βαρθολομαῖος Πόλλα μητροπολίτης ναξίας και πάρους νὰ ἤλθεν στὸ αὐτὸ νησί εις τὸν γυρισμόν του ἀπὸ τὴν Ρώμην και πάλιν νὰ ἐπήγγεν εις τὴν ἀξία και νὰ ξαν(α) ἤλθεν ἐδῶ και νὰ σταματήσεν καιρὸν στοχαστήκαμεν τὰ (δυσανάγνωστο) και καμῶματά του και γνωρίσαμε πὼς ἐπέρασε και ἐπορεύτη εις ἐκεῖνον τὸν μόνον ὅπου ἀγγίζει ἐνοῦς καλοῦ βοσκῶν και ποιμένος δὲν μᾶς ἔδωκε καμίας λογῆς σκάνδαλον ἢ κακὸ ἑόμπλη ἀλλὰ μάλιστὰ εις κάποιες χρεῖαις

καὶ ἀνάγκες μας πολλὰ μᾶς ἐβοήθησεν. ἔ-
 τσι διὰ ἔργον δικαιοσύνης ἐθελήσαμεν ἐ-
 μεῖς ἱερεῖς καὶ προεστοὶ τοῦ νήσου πάρους
 μὲ τούτην τὴν ταπεινὴν μας γραφὴν νὰ δώ-
 σουμεν εἰδῆσιν τῆς ἐξοχωτάτης σας αὐθεν-
 τίας τόσον διὰ νὰ γνωρισθῆ ἡ ἀρετὴ τοῦ
 ἄνω λεγαμένου ἀρχιερέα καὶ ἡ εὐλάβεια
 ὁποῦ ἔχομεν εἰς τοῦ λόγου σου, ὅσον καὶ
 διὰ νὰ φανερώσωμεν τὴν κράτηξιν ὁποῦ
 θέλομεν ἔχει πάντοτε πρὸς τὴν αἰδεσιμο-
 τάτη καὶ ἐξοχωτάτη σας αὐθεντήα διὰ τὸν
 στελεζόμενον τουτονοῦ τοῦ ἀρχιερέως καὶ μὲ
 τέλος ταπεινώτατα φιλοῦμεν τὰς ἀγίας σας
 βέστες.

Δοσμένη στή μπάρο
 Μαγίου πρώτη 1671

παρ (ο) ικία

- (οἰκονόμος παρικίας
- (Νικόλαος ἱερεὺς σκιαϊδᾶς νοτάριος πα-
 ρικίας
- (προτοπαπᾶς παρικίας
- (λαυρέντιος ἱεραμόναχος
- (παπαιωανῆς προτονοτάριος
- (παπαστεφανῆς θυτζαρᾶς
- (παπαίωανῆς γάλος
- (Γεώργης κωντήλης
- (Νικολὸς προτόδικος
- (Μιχέλης Βυτζαρᾶς
- (Γεώργης σπιρίδος
- (Γιανούλης νταργγέντας
- (ἀνδραίας παλεγίος
- (τζονάνε σλιερὸς
- (Νικολὸς ἱατρὸς
- (Νικολὸς κοντίλης
- (αντόνης κοστάκιος
- (βαρθολομῆο πότζα
- (χρύσανθος ἱερεὺς θυτζαρᾶς
- (Μένεγος ἱερεὺς κανάκης
- (Κοσταντῆς γαλιάνος
- Ἄγουσα
- (Νικόλαος ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος ναγούσης
- (σακελάριος ναγούσης
- (παπαντεμένεγος προτοπαπᾶς ναγούσης
- (γαβριήλ ἱεραμόναχος χοροεπίσκοπος
- (ἰωάννης ἱερεὺς καὶ προτόδικος
- (παπαθεώδορος καὶ προτοψάλτης
- (παπααντώνης καὶ σακελλίου
- (παπανικόλας καὶ χαρτοφιλᾶξ
- (παπατζάνης καλέργης

- (νικόδημος ἱεραμόναχος
- (Νικηφόρος νιράρδης
- (Μιχελῆτος σπιρίδος
- (τζάνης καζανώδας
- (φραντζέσκος πηρητηγίς
- (γεώργιος μωσκονᾶς
- (γεώργιος φοκιανὸς
- (ἀνδραίας καλέργης
- (ἰωάννης κουρτιανὸς
- (μάρκος καλέργης
- (Ἀνεγνώστης ρενιέρης
- (φραντζέσκος γρίσπος
- (ντομῆγεγος γρίσπος
- (κοσταντῆς μωστράτος

Ἐγὼ γεώργιος σαλονικαῖος Νοτάριος
 φανερός τοῦ νήσου τῆς Πάρος εἰς τὸ κα-
 στέλοι τῆς ἀγουσᾶς ἐκοπιάρουσα τὴν
 μπαρ (οὔσα) ἀπὸ τὸ καθολικὸ ἀπὸ λόγον
 εἰς λόγον ἐμπιστεμένα ὡς καθὼς θρίσκει-
 ται.

Λίθιος Σουμαρίππα γενικὸς δικάριος
 καὶ ἀποστολικὸς πρωτονοτάριος Νάξου
 καὶ Πάρου πιστοποιῶ ὅτι ὁ ἀνωτέρω Γε-
 ώργιος Σαλονικαῖος εἶναι δημόσιος νοτά-
 ριος τῆς νήσου Πάρου στὸ Κᾶστρο τῆς
 Ἄγουσᾶς.

Ἐγένετο στή Νάξο, 30 Μαΐου 1671

Λίθιος Σουμαρίππα

**

Τὸ ἔγγραφο θρίσκειται στὸ Βατικανὸν,
 στὰ Ἀρχεῖα τῆς PROPAGANDA FIDE
 SACRA, στὸ Φάκ. SC. ARCH. 2A, F.
 167RV. Στὸ 7.169RV ὑπάρχει τὸ ἴδιο
 ἔγγραφο στήν Ἰταλική. Ἐνα ἄλλο ἔγ-
 γραφο τοῦ Φακέλλου αὐτοῦ, ποῦ ἀναφέρε-
 ται ἐπίσης στὸν καθολικὸ Μητροπολίτη
 Παροναξίας Βαρθολομαῖο Πόλλα, εἶναι τοῦ
 F. 168R, τὸ ὁποῖο ἔχει ὡς ἐξῆς σὲ με-
 τάφραση :

2.

«Ἐκλαμπρότατοι καὶ Σεβασμιώτατοι
 Κύριοι,

Ἐχοντας παρατηρήσει ἐμεῖς, οἱ ὑπο-
 γραφόμενοι ταπεινότατοι δούλοι τῶν σε-
 βασμοτήτων σας τοῦ καθολικοῦ δόγματος
 τῆς νήσου Πάρου στὸ Κᾶστρο τῆς Ἄγου-
 σᾶς, τὸ θαυότατο σεβασμὸ καὶ τιμὴ ποῦ
 δείχνουν οἱ ὀρθόδοξοι στὸ σεβασμιώτατο
 ἀρχιεπισκοπὸ μας μονακινὸρ Βαρθολομαῖο

Πόλλα, μολοντί ὁ ἀρχιερέας αὐτὸς δὲν κάνει τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ ἐπιχειρεῖ ἔργα ποῦ τιμοῦν τὸ ἀξίωμα ἐνὸς ζηλωτοῦ καὶ καλοῦ κληρικοῦ, ὅμως, βλέποντας ἐμείς τὴν παράξενη συμπεριφορὰ τους, πράγμα ποῦ ποτὲ δὲν εἶχαν κάνει στοὺς προκατόχους τοῦ ἀρχιεπισκόπου, γεμάτοι ἀπὸ ἀγαλλίαση καὶ ἀνακούφιση, κρίνουμε ἀπαραίτητο νὰ ἀναφέρουμε στὶς σεβασμιότητές σας καὶ νὰ διηγηθοῦμε μὲ συντομία μερικὰ ἰδιαίτερα περιστατικά· καὶ κατ' ἀρχὴν τόσο λαϊκοὶ ὅσο καὶ κληρικοὶ Ἕλληνες δὲν ἐκτιμοῦν καθόλου τὸν ἀρχιεπίσκοπό τους, ἀλλὰ τὸν δικό μας. Ὅταν πηγαίνει στὴν ἐκκλησία τὸν ἀκολουθοῦν ὀρθόδοξοι κληρικοὶ καὶ τοῦ προσφέρουν τὸ δεσποτικὸν θρόνον τοῦ ἀρχιεπισκόπου τους, τοῦ φοροῦν τὰ ἀρχιερατικά καὶ τὸν θυματίζουσιν· δὲν ἀρχίζουσιν νὰ ψέλνουν τὴ λειτουργία ἂν πρῶτα δὲν τὸν προσκυνήσουν καὶ δὲν τοῦ φιλήσουν τὸ χέρι καὶ ἄλλες ἐκδηλώσεις σεβασμοῦ, τίς ὁποῖες λόγῳ συντομίας παραλείπουμε.

Παρακολουθοῦν μὲ εὐχαρίστηση τοὺς θεολόγους κληρικοὺς τοῦ δόγματός μας ποῦ συχνὰ ἐπισκέπτονται αὐτὸ τὸ νησί μὲ φροντίδα τοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ σιγά-σιγά γίνονται πρὸς ἡμέρας καὶ ἐξομολογοῦνται σ' αὐτούς. Ἄς ἐλπίσουμε ἀπὸ τὰ γεγονότα αὐτά, τὴν καλωσύνη τοῦ Ἀρχιερέα καὶ τὸ καλοπροαίρετο αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, ὅτι θὰ δοῦναι κάποια ἡμέρα ἐκείνους τοὺς καρποὺς ποῦ ὁ μόχθος τῆς Ἁγίας Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ὁ διακαὴς της πόθος εἶναι νὰ δεῖ στὶς ψυχὰς τῶν χριστιανῶν. Τελειώνοντας, γονυπετοῦμε καὶ φιλοῦμε εὐλαβικὰ τίς ἅγιες πορφύρες σας.

Ἄγουσα, 6 Μαΐου 1671 (παλαιά)!

Τῶν σεβασμιότητων σας δούλο
ταπεινότατο

FRANCISCO CRISPO
DOMINICO CRISPO
NICEFORO GIRARDI
MARCO FOSCOLO CONSOLE
DE PAROS»
ΣΙΜΟΣ ΜΙΧ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ